

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca S. R. H., kao predsjednice vijeća, J. J. i S. M., kao članova vijeća, te višeg sudskog savjetnika S. P. kao zapisničara, u upravnom sporu 1. tužitelja V. G. iz Z., zastupanog po B. J., odvjetnika u Z., i 2. mit. J. G., zastupanog po majci D. G., te po odvjetniku O. U. iz Odvjetničkog društva K., H. & U. iz V., protiv rješenja tužene Komisije za vrijednosne papire Republike Hrvatske, Zagreb, klasa: UP/I-450-08/04-02/153, ur.broj: 567-01/04-2 od 28. listopada 2004., radi obnove upravnog postupka u predmetu obveze objavljivanja ponude za preuzimanje dioničkog društva, u nejavnoj sjednici vijeća održanoj 15. studenog 2007.,
p r e s u d i o j e

Tužba se odbija.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženog odbijen je prijedlog V. G. iz Z., i mit. J. G., na istoj adresi, za obnovu postupka u predmetu utvrđivanja obveze objavljivanja ponude za preuzimanje društva J. F. d.d., Z., okončanog rješenjem Komisije za vrijednosne papire Republike Hrvatske, klasa: UP/I-450-08/04-02/93, ur.broj: 567-01/04-4 od 8. srpnja 2004. Točkom 2. izreke rješenja određeno je da će se rješenje objaviti u „Narodnim novinama“.

Pravovremenom tužbom osporili su tužitelji navedeno rješenje iz svih razloga propisanih odredbom članka 10. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima. Navode da je osporeno rješenje rezultat pogrešne primjene Zakona o preuzimanju dioničkih društava, jer je iz utvrđenih činjenica izveden pogrešan zaključak o otuđenju kupljenih dionica, protivno članku 29. stavku 2. Zakona. Dionice su u postupku prisilne naplate otuđene od strane vjerovnika, namirenjem iz zaloga, bez tužiteljevog voljnog djelovanja. Drže stoga da je činjenica što su tužitelji nakon nastanka obveze ponude za preuzimanje, protivno svojoj volji prestali biti vlasnicima kvalificiranog broja dionica, predstavlja novu činjenicu koja je morala dovesti do drugačijeg rješenja da je ista bila upotrijebljena u ranijem postupku.

Tužitelji predlažu da Sud tužbu uvaži i poništi rješenje tuženog u cijelosti.

Tuženo tijelo protivi se tužbi pozivom na razloge osporenog rješenja, uz prijedlog za odbijanje tužbe kao neosnovane.

J. F. d.d. iz Z., u svojstvu zainteresirane osobe, podnio je odgovor na tužbu navodeći kako se tužitelji neosnovano pokušavaju osloboditi obveze koja je nastala po samom zakonu, stjecanjem određenog broja dionica izdavatelja, što niti sami tužitelji ne spore. Stoga predlaže odbijanje tužbe kao neosnovane.

Tužba nije osnovana.

Temeljem odredbe 249. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, 53/91 i 103/96 - Odluka ustavnog suda), postupak okončan rješenjem ili zaključkom protiv kojeg nema redovnog pravnog lijeka u upravnom postupku obnavlja se u jedanaest propisanih slučajeva. U točki 1. tog članka, na koji se razlog tužitelji svojim prijedlogom za obnovu pozivaju, propisano je da će se postupak obnoviti ako se sazna za nove činjenice ili se nađe ili stekne mogućnost da se upotrebe novi dokazi koji bi, sami ili u vezi s već izvedenim i upotrijebljenim dokazima, mogli dovesti do drugačijeg rješenja da su te činjenice ili dokazi bili izneseni ili upotrijebljeni u prijašnjem postupku.

Prijedlogom za obnovu od 5. listopada 2004. tužitelj navodi nove činjenice, nastale nakon nabave dionica a prije izdavanja rješenja Komisije u odnosu na koju se obnova traži, što se odnose na bolest prvotuzitelja i gubitak dionica u postupku prisilne naplate duga.

Ocjenjujući zakonitost osporenog akta, Sud ne nalazi povreda Zakona na štetu tužitelja. Imajući u vidu citiranu odredbu Zakona o općem upravnom postupku, sadržaj rješenja Komisije za vrijednosne papire Republike Hrvatske, klasa: UP/I-450-08/04-02/93, ur.broj: 567-01/04-4 od 8. srpnja 2004., spise predmeta upravnog postupka u konkretnoj upravnoj stvari, odredbe Zakona o preuzimanju dioničkih društava („Narodne novine“, 84/2002) te sadržaj prijedloga za obnovu, zaključuje se da nisu ostvareni zakonom predviđeni razlozi za obnovu postupka.

Činjenice naime na koje tužitelji ukazuju u prijedlogu za obnovu nisu od utjecaja na odluku u upravnoj stvari o kojoj je riječ jer saznanje Komisije za gubitak dionica ne bi dovelo do povoljnijeg ishoda ranije okončanog postupka, a dijelom su bile i poznate prije donošenja rješenja u odnosu na koje se obnova traži. Tako su dopisom od 28. lipnja 2004. tužitelji obavijestili tuženog o bolesti prvotuzitelja uslijed koje se neće moći provesti postupak objavljivanja ponude, pa se ne može prihvatiti da su predložene nove činjenice, za koje se prije donošenja rješenja od 8. srpnja 2004. nije znalo.

Na osnovi izloženog, Sud cijeni da je osporeno rješenje doneseno na osnovi potpuno utvrđenih činjenica i pravilnu primjenu Zakona, pa tužbu odbija kao neosnovanu, prema članku 42. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine broj: 53/91, 9/92 i 77/92“).

U Zagrebu, 15. studenog 2007.

Zapisničar:
S. P., v.r.

Predsjednica vijeća:
S. R. H., v.r.

PRESUDA SE DOSTAVLJA:

1. Odvjetnik B. J., Z.,
2. O. U. - Odvjetničko društvo K., H. & U., V.,
3. Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga, Zagreb, uz spis
4. Odvjetnik N. M., S.

Za točnost otpravka-ovlaštenu službenik

I. B.